

POSTANOWIENIE

Dnia 12 grudnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa P. Ż. i P. Ż.

przeciwko (...) Zakładowi Ubezpieczeń na Życie S.A Oddział w K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 grudnia 2008 r.,

na skutek skargi pozwanego o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 17 stycznia 2007 r., sygn. akt II Ca (...),

1) odrzuca skargę;

2) oddala wniosek pełnomocnika z urzędu powodów o przyznanie mu od Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodom w postępowaniu ze skargi strony pozwanej o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., jednym z wymogów konstrukcyjnych skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest uprawdopodobnienie przez skarżącego wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie zaskarżonego orzeczenia. Jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy wymaganie to jest spełnione jedynie wówczas, gdy skarżący wskaże, że szkoda wystąpiła, określi jej wysokość, rodzaj, czas wystąpienia, wykaże że jest ona następstwem wydania zaskarżonego orzeczenia, a także powoła lub przedstawi dowody albo inne środki uwiarygodniające jego twierdzenia w tym przedmiocie (porównaj między

innymi postanowienia z dnia 11 sierpnia 2005 r. III CNP 4/05, OSNC 2006/1/16, oraz z dnia 31 stycznia 2006 r. IV CNP 38/05, OSNC 2006/7-8/141).

Rozpoznawana skarga nie spełnia powyższego wymagania przede wszystkim dlatego, że nie określono w niej wysokości szkody, którą, zdaniem strony pozwanej, poniosła ona przez wydanie zaskarżonego wyroku. W tym przedmiocie w skardze wskazano trzy różne kwoty: kwotę po 93,30 zł. od 1 lutego 2005 r. renty dożywotniej na rzecz każdego z dwóch powodów, którą strona pozwana zobowiązana jest płacić na podstawie zaskarżonego wyroku, kwotę 2239,20 zł. (2 razy po 12 miesięcy razy 93,30 zł.), jako faktyczny uszczerbek w majątku pozwanego oraz kwotę „niemal 90 000 zł.”, jeśli przyjąć, że strona pozwana będzie musiała płacić powodom zasądzoną rentę przez 40 lat. Takie określenie szkody nie spełnia wymagań art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., bowiem na jego podstawie nie sposób ustalić wysokości ani sposobu wyliczenia szkody, jaką skarżąca wiąże z wydaniem zaskarżonego orzeczenia, a nie jest rzeczą Sądu Najwyższego dokonywanie w tym zakresie jakichkolwiek samodzielnych ustaleń czy wyliczeń na podstawie niejasnych i niejednoznacznych wskazań skarżącego.

Z tych względów skarga została odrzucona na podstawie art. 424⁸ § 1 w zw. z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Jednocześnie oddalono wniosek pełnomocnika z urzędu powodów o przyznanie mu od Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodom w tym postępowaniu, związanej ze złożeniem pisma nazwanego odpowiedzią na skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Pismo to bowiem zostało złożone nie tylko po upływie dwutygodniowego terminu od dnia doręczenia powodom odpisu skargi strony pozwanej, lecz także po upływie dwutygodniowego terminu od dnia ustanowienia dla powodów pełnomocnika z urzędu w postępowaniu ze skargi strony pozwanej o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Z tych względów nie może być uznane za odpowiedź na skargę, w rozumieniu art. 398⁷ § 1 w zw. z art. 424¹² k.p.c., a zatem z jego złożeniem nie łączy się uprawnienie do żądania zwrotu kosztów postępowania związanych z wniesieniem odpowiedzi na skargę.